

Missatge de Nadal de Sa Majestat el Rei
24 de desembre de 2015

Bona nit, Aquesta nit de Nadal vull desitjar-vos especialment, amb la reina i les nostres filles, la princesa Leonor i la infanta Sofía, molt bones festes i tot el millor per a l'any nou.

I també desitjaria que la voluntat d'enteniment i l'esperit fraternal, tan propis d'aquests dies, estiguin sempre molt presents entre nosaltres, en la nostra convivència.

Aquesta nit m'adreço a vosaltres des del Palau Reial, on la Corona celebra actes d'Estat en els quals volem expressar, amb la major solemnitat, tota la grandesa i dignitat d'Espanya.

Aquest Palau és de tots els espanyols i és un símbol de la nostra història que està obert a tots els ciutadans que desitgen conèixer i comprendre millor el nostre passat. Als sostres i a les parets, als quadres i als tapissos, en definitiva, a tot el seu patrimoni, es recullen segles i segles de la nostra història comuna.

I aquesta història, sens dubte, l'hem de conèixer i recordar, perquè ens ajuda a entendre el nostre present i orientar el nostre futur; ens permet també apreciar millor els nostres encerts i els nostres errors; perquè la història, a més, defineix i explica la nostra identitat al llarg del temps.

Crec sincerament que avui vivim temps en què, ara més que mai, és necessari reconèixer-nos en tot allò que ens uneix. És necessari posar en relleu el que hem construït junts al llarg dels anys amb molts i grans sacrificis, també amb generositat i enorme dedicació. És necessari exaltar tot el que som, allò que ens fa ser i sentir-nos espanyols. En el meu discurs de proclamació vaig manifestar que a l'Espanya constitucional caben tots els sentiments i sensibilitats, hi caben les diferents maneres de sentir-se espanyol, de ser i de sentir-se part d'una mateixa comunitat política i social, d'una mateixa realitat històrica, actual i de futur, com la que representa la nostra nació.

Una gran nació, definida per una cultura que ha traspassat temps i fronteres, per les arts i per una literatura universal; enriquida per la nostra llengua comuna, juntament amb les altres llengües d'Espanya, que també expliquen la nostra identitat.

Un país que al llarg dels segles han teixit pensadors, científics, creadors, i tants i tants homes i dones; i pel qual molts d'ells han donat fins i tot la vida.

I és, també, un gran Estat, la solidesa del qual es basa avui en uns mateixos valors constitucionals que compartim i en unes regles comunes de convivència que ens hem donat i que ens uneixen; un Estat que reconeix la nostra diversitat en l'autogovern de les nostres nacionalitats i regions, i que té en el respecte a la voluntat democràtica de tots els espanyols, expressada a través de la Llei, el fonament de la nostra vida en llibertat.

Per tot això, tenim –tinc– moltes raons per poder afirmar aquesta nit que ser i sentir-se espanyol, voler, admirar i respectar Espanya, és un sentiment profund, una emoció sincera i un orgull molt legítim.

Amb aquestes raons –i compartint aquests sentiments–, farem honor a la nostra història, de la qual avui som protagonistes, i amb un gran llegat que tenim la responsabilitat d'administrar; i enfortirem la nostra cohesió nacional, que és imprescindible per impulsar el nostre progrés polític, cívic i moral; per impulsar el nostre projecte comú de convivència. Perquè, ara, el que ens ha d'importar a tots, abans que res, és Espanya i l'interès general dels espanyols.

Després de les eleccions generals celebrades el passat dia 20, i com sempre després de cada renovació del Congrés dels Diputats i del Senat, s'inicia el procediment establert en la nostra Constitució per a la governació del nostre país.

En un règim constitucional i democràtic de monarquia parlamentària com el nostre, les Corts Generals, com a dipositàries de la sobirania nacional, són les titulars del poder de decisió sobre les qüestions que concerneixen i afecten el conjunt dels espanyols: són la seu on, després del debat i el diàleg entre les forces polítiques, s'han de tractar i decidir els assumptes essencials de la vida nacional.

La pluralitat política, expressada a les urnes, aporta sens dubte sensibilitats, visions i perspectives diferents, i comporta una forma d'exercir la política basada en el diàleg, la concertació i el compromís, amb la finalitat de prendre les millors decisions que resolguin els problemes dels ciutadans.

Espanya inicia una nova legislatura que requereix tots els esforços, totes les energies, totes les voluntats de les nostres institucions democràtiques, per assegurar i consolidar el que s'ha aconseguit al llarg de les últimes dècades i adequar el nostre progrés polític a la realitat de la societat espanyola d'avui. Unes institucions dinàmiques que caminin sempre al mateix pas del poble espanyol al qual serveixen i representen; i que siguin sensibles amb les demandes de rigor, rectitud i integritat que exigeixen els ciutadans per a la vida pública.

L'Espanya actual és molt diferent de l'Espanya dels segles que ens precedeixen gràcies a una autèntica i generosa voluntat d'enteniment de tots els espanyols, a un sincer esperit de reconciliació i superació de les nostres diferències històriques i a un compromís de les forces polítiques i socials amb el servei a tot un poble, als interessos generals de la nació, que han d'estar sempre per damunt de tot. Aquesta és la gran lliçó de la nostra història més recent que mai no hem d'oblidar.

I tampoc no hem d'oblidar que la ruptura de la Llei, la imposició d'una idea o d'un projecte d'uns sobre la voluntat dels altres espanyols, només ens ha conduït en la nostra història a la decadència, a l'empobriment i a l'aïllament. Aquest és un error del nostre passat que no hem de tornar a cometre.

El nostre camí és ja, de manera irrenunciable, el de l'enteniment, la convivència i la concòrdia en democràcia i llibertat. Per això, respectar el nostre ordre constitucional és defensar la convivència democràtica aprovada per tot el poble espanyol; és defensar els drets i les llibertats de tots els ciutadans; és també defensar la nostra diversitat cultural i territorial.

Per això, aquesta nit vull reiterar un missatge de serenitat, de tranquil·litat i confiança en la unitat i la continuïtat d'Espanya; un missatge de seguretat en la primacia i la defensa de la nostra Constitució.

I m'agradaria també transmetre un missatge d'esperança en què la reflexió serena, el contrast sincer i lleial d'opinions i el respecte tant a la realitat de la nostra història, com a l'íntima comunitat d'afectes i interessos entre tots els espanyols, alimentin la vigència del nostre millor esperit constitucional.

D'altra banda, la millora de l'economia és una prioritat per a tothom. Crec que totes les institucions tenim un deure amb els ciutadans, les famílies i, especialment, els més joves, perquè puguin recuperar el que mai no s'ha de perdre: la tranquil·litat i l'estabilitat amb què afrontar el futur i la il·lusió per un projecte de vida cap al demà. Tots desitgem un creixement econòmic sostingut. Un creixement que permeti continuar creant ocupació –i ocupació digna–, la qual enforteixi els serveis públics essencials, com la sanitat i l'educació, i que permeti reduir les desigualtats, accentuades per la duresa de la crisi econòmica.

Europa és, sens dubte, una altra de les nostres grans realitats, però també amb grans desafiaments en el seu si. Tots hem sentit la indignació i l'horror pels atemptats que han costat la vida a compatriotes nostres, pels crims de París i d'altres llocs del món, que són autèntics atacs al nostre model de convivència i als valors humans més elementals. I tots ens hem commogut pel drama dels refugiats que arriben a les nostres fronteres fugint de la guerra, o el dels migrants angoixats i assetjats per la pobresa.

En vista d'aquests desafiaments, i de molts d'altres com el de la lluita contra el canvi climàtic, és necessari que la veu d'Espanya es faci sentir a la Unió Europea i a les institucions internacionals en tot allò que afecta les nostres conviccions i els nostres interessos vitals. Perquè el món d'avui exigeix nacions fortes, responsables, unides, solidàries i lleials als seus compromisos amb els seus socis i aliats i amb el conjunt de la comunitat internacional.

Finalment, no vull acomiadar-me aquesta nit sense dir-vos, amb total convicció, que als espanyols d'avui ens correspon continuar escrivint la història del nostre temps i que ho farem com ja hem demostrat que sabem: comptant amb tothom, homes i dones, joves i grans, nascuts aquí o vinguts de fora; empenyent tots alhora, sense que ningú no resti a mig camí.

Hem de mirar cap endavant, perquè al món d'avui ningú no espera a qui només mira cap endarrere. Hem de desterrar els enfrontaments i les rancúnies, i

substituir l'egoisme per la generositat, el pessimisme per l'esperança, el desempament per la solidaritat.

Tinguem fe i creguem en el nostre país. Espanya té una resistència a l'adversitat, una capacitat de superació i una força interior molt més gran del que de vegades pensem. La fortalesa d'Espanya està en nosaltres mateixos; està en el nostre coratge, en el nostre caràcter i en el nostre talent. I també està, per què no dir-ho, en la nostra forma de viure i d'entendre la vida.

Els espanyols mai no ens hem rendit a les dificultats, que han estat grans i sempre les hem vençudes.

I sabem, a més, que hem de continuar caminant amb la voluntat d'enteniment i amb l'esperit d'unió a què em referia al principi; amb diàleg i compromís, amb sentit del deure i amb responsabilitat; sentint i vivint, cada dia, cadascun de nosaltres, aquest compromís ètic que fa gran un poble; unint els nostres cors, perquè fa dècades el poble espanyol va decidir –una vegada per totes i per sempre– donar-se la mà i no l'esquena. Fem-ho amb tota la força i la confiança d'aquells que estem orgullosos –amb raó– del que hem aconseguit junts i, sobretot, del que junts aconseguirem.

Amb aquesta emoció, amb aquesta confiança en el nostre futur –en aquell futur d'Espanya en què crec– us desitjo a tots molt bon Nadal, Feliz Navidad, Eguberri on, Boas Festas i un pròsper any 2016.